

הכנת הששית
סוכן שני

ס. 6. 7.

פרוטוקל מס' 59

משיבת ועדת החוץ והבטחון
יום ה', 2, כסלו תשכ"ז - 15.6.1967, נסעה 00

ב כ ח ר :

חברי הוועדה

ד. הכהן - ינ"ר
מ. ארבע
ו. אלטוגבי
א. בן-אליעזר
ר. ברקח
ע. גורדיון
ג. האוזדר
י. חזון
ג. כהן
ח. לבידור
ו. סרידיור
ו. סרליין
ש. פרט
ח. אדרום
א. רימלט
ו. דפאל
ז. צור

סוכנים:

א. אבן - שר החוץ
ב. רפאל - שגריר ישראל בחו"ם
ט. רביב - סוכיר פרינצי לשר החוץ

טזכורת הוועדה: ח. טן

לשפט: מ. הלגברג

סידר היום: סקירתו של שר החוץ.

=====

ועדת חוץ
15.6.67

סודן

- 2 -

אני מוחת את היישוב, וטקדם את
השגריר רפאל, אשר בא לישוב לפוי

הין ד. הכהן;
הזמנתו של שר החוץ.

סידנתו של שר החוץ

פתח המכביוש שלו משתרעת סקונגייטרה עד
שער איסטעליה. אפס, עשרה ימים אחריו
פרוץ הקרבות, דחתה טועצת הבטחון הצעה הקוררטת להחזירם כוחותינו לקויהם
הקדמיים. דוחית הצעה זו באה בירצחה של אריה ב', שהצטרכו אליה בראשית
צפת, אסרייה הלסיבית, וארכוזה אירופה התרבותית. טאלת ההשוואה בין צב
זה ובין הצבא שנוצר אחריו פתיחת טעבתת סייבי בשנות 1956-1958. ב-8 בנו בטבר של
ארותה שנה שברן גשייא אריה ב' וברית-הטועאות אגרות ליישרל, שבן תבעו התching'יבות
על בטיגת כוחות ישראלי בהתאם לנתקבלה ברוח זו על ידי הרוב בטועצת
הבטחון ורrob סכרייע בערך הכללית. באותו יום הוועד ראש משלחת ישראלי על
העבorthבו לאורה פנוייה. השובי החrif, הבוכחי, טסקף הבדל יסודי בטז'יאותבו
המдинנית ביום לעומת זו שהיתה קיימת אז ושרבים בוגדים ציפר לה גם הפעם.
השובי הוא עוד יותר פרחיק לכמת מול העובדה שכיוום המדריניות הכללית העולמית
של אריה ב', שלא בזאת, טרבחית דורך על ידי רצון להגיאו לידי עדותם מושתת
על ברית-הטועאות. אין ספק שהשובי בין 8.11.56 וביין 14.6.67 נרעם סעודת
של אריה ב'. ביום לעומת עדותה אז, שהרי הקו שהבאה אז היה חזקה לטוטו-
קור הבודם, וายלו עכשו מדיביותה הטבועות והטז'יאות היא בקשר פתרון חדש.

לא אנסה להגדיר מה בפרט את כל הגורמים
שהצטרכו לשובי זה. איש מתחנו איבנו ירדע אם הוא יחזיק טעם ויום-יום
להתקיים, או אם אין ספק שלפי שעה הוא הקורע מציאות מדינית אחורי צוז שהיינו
אנו והעולם רגילים לה, לאחר קרבות ששינו מצבים טרייזאלים. איבנו יודע
אם מאז טלחת העולם השנייה קרה שבפרקן קרבות ששיבו גבולותיה של מדינה
דחתה טועצת הבטחון הצעה להזכיר את הנסיבות טיד, או לבקש התching'יבות עקרונית
באחורינו.

הגורמים אשר קבעו את העמדת הזאת באורה ב' לעומת עדותה אז, וארלי הגורם
הטכני לכך הם הטהלים שהתרחשו בפסן עשרת הימים שקדמו לקרבות, שחרי
באורתה תקופה קיבל על עצו נשיא אריה ב' התching'יבות להתרודד עם צרים באחד
טגלוויי תחומי קטרזים שלה. כעבור מספר ימים הוא עמד לפניו סבחן
שהיה בעדר סבחן אכזרי: או להסתכן בביורו התching'יבות והחלשת התching'יבור
האטדרינית לאורך כל הקרבנות העולמיים, או לקיים את התching'יבות תוך הסכבות
בעיטות עם ברית-הטועאות// בפרט עקבה והתגשות ישירה עם צרים, שעדת אז
בשיא יוקרתה, וכן הטעינות בשאר התוצאות החט/orות, הפניות וראייז'יביות.
פירוזו של דבר הוא גם סיורי התching'יבורות וגם התכברות לה העמידו את נשיא
אריה ב' לפניו מצב חטור וטסוך. גוסף לבן, לווח הזרים לגבי התching'יבורות חיל
טזון להיות בעל טשטעות טול הסבנה הכללית שאיימת על ישראל ושלותה, או
דורק אבדות חמץ האי סייני, אלא בנצח.

...3/

שר החוץ א. אבן:

לפנינו תרופה של מדינה וראש מדינה,
המסוכנים בהתחי' ברת שאין מטבח טואא.
מתוך שיחות שהתקיימו עם הבית הלבן, עם הנסיך הטודידי עלי הגרון, עם
מחלקת המדינה וכן עם סקורבי הנשיא, הר' בישולות היטים לפני הקדבות היה
ברור כי הziיפיה להתקחות היה קיימת. היה גם ברור שההתה' בנות לישראל
אשר בבעה טמה שקרה בין 23 במאי ל-27 במאי, אפיקו היה לא תצא לפועל,
קבעה הכרח של עדות בלתי עדינה למדינת ישראל. לשון אחרית, עדותה של
ארה' ב' למחמת הקדבות בקבעה לטענה על-ידי הטהלבים אשר קדרו לקדבות.
יתכן שהשיחות התקלפת בכוונן זהה זוז אשר התקיימה ביום 2 ביוני
בין שגרירנו ובין איש הנסיך אשר טמאל תקpidן טרבז בעידות הטודידיות
האטודיקנית בסוגיה זו. המזכיר הוא בטרם קידם ~~טראב-ראש~~ טראב-ראש השועביות
של הנשיא לעביני טודידיין, והוא גם יושב-ראש הקבוצה היושבת בבית הלבן
וחטפה את פדיניותה של ארה' ב' בטזרה התקיבו. הוא גם היה איש הפטחה
בחודש מאי 1948 שנה טרומן קיבל את החתום בדבר הכרה במדינת-ישראל.
כפי שאמרתי, בשיחות שהתקיימה ב-2 ביוני ובין שגרירנו ובין שגרירנו, רטור' השלטה
סוחלת עם הסיכום להתקחות, הביע טר קלימרץ הצעה שנייה השועביים, השערן
של הטיפול בעבירות הטודידיים והשוען של רצונה של ישראל הולכים ~~אשכנזי~~
בקצב שורה. כאשר נשאל מה תהיא תגבורתו של הנשיא אם קירה את אשר צפוי
לקדבות, הוא אמר: אילו פעולה ישראלי בעצתם לפני סייזי הטעעים עם ארה' ב'
שהיו הכרחיים לגיבוש התמיינית בדעת הקהל העולמית, היה ישראל עוזה, לדעת
הבית הלבן, שגאה קסטראפל. הוא סבר שאות בלתי אפשרי היה לטעלת ארה' ב'
לסייע לישראל טודינית, כי דבר זה היה פרוגע קשה ביחסים עם הנשיא לעתיד.
לפי האינפורטציה שבידו - וכי שאמרתי הוא איש הבינו הטעזי בבית הלבן -
הר' הוא סבור שההצעה שישראלי יכולה לנוכח היה הטעזה טודיקת, אבל ההנחה שהיא
יכולת לעשות זאת בנסיבות - אי-כני טודיקת. לבן, הסכמה העיקרית היא, שאילו
ישראל פעולה לפני הדיבוגים, היא הינה שוללת טעם של ארה' ב' כל אפשרות לעוזר
לה. הוא סבור שאין ישראל צריכה לבקר את אלה שקבעו את לוח הזמנים, אלא
עליה להבין שהבינה תהיה השפעה טכנית אם ת策ריך ארה' ב' להחליט לאחר מעשה.

שיחות רומות בארץ כיוון התקיימו בין
2 ביוני ו-6 ביוני, דהיינו, לפניו הקדבות ואחריהן, עם שר טודט, היועץ
האישי של הנשיא, עם שר גולדברג, עם שר ג'ורג' גולדברי, ועם אחד טאנשי
הבינו. ככל מר, אפיקו ארה' ב' לא עמד בהתחי' בנות, הר' היה ראתה את עבון
של קשרים נקיים בדבר המכחיב אורחה. עונבה היה שמאז התקחות רעד הרים
יש לה לפי שעה עטודה עקבית שאינה כולת בקדחת לא על פועלתו, ולא על
היקפה, ולא על תוכאותיה. לפי שעה יש תיאום תכיסי טוחלת לגביהם הטהלבים
שבאו אחרי הקדבות, והר' זהר החידוש, לא רק המצעות סבוקרת וטבסקת
אלא, כאמור, תיאום תכיסי וטאנשי בכל המהלך אשר נתקבלו - בביבר הפטסקת
האט ובהכשלת ההצעה על בסיגת הכוחות. לטוב זה התכווותי באוטרי לפי כמה
יטים, ודברים טוביים וטפוגמים יותר ויתר בכל יום שעופר, כי פועלתה של
ישראל היה בדרך הכוונה ובטעוד הכוון. כוונתי להחלטת הממשלה מיום
27 במאי לחת שhort קדרה להעתקת התה' בנות, והחלטתה ב-4 ביוני על פועלת
תגובה טוטאלית נגד התקופגות הטודידית. שתי החלטות הללו נתקבלו ברגע
עוזם טומשלת. אלה מתחנו שתבעו את קבלת שתי החלטות הללו, דהיינו,
ב-27 במאי - להמתין, וב-4 ביוני - לא להמתין, רואים עצם נסקרים.
הבטון של 8 בוגוטבר לפבי עשר שנים חייב להלך עליינו עיטים, וזכרו בו
של يوم זה חייב להזכיר לנו באיזה מהירות נצחן צבא' עלול להתבדך אם
הוא אי-בנו טלווה בהקדמת שיחות אשר יקבעו את הלוח הטודיאלי לאחר ה;zרכו.
להלן שהיה עליינו בחודש נובמבר 1956 בחשב סטבריע לגדס'קנתו טמיינ', סכל
טוקום, התגובה הטודיבית והבטורונית לא יכול היה לעוד או לפני אירום
סתום של ארה' ב' וברית-הטוענות.

שר החוץ א. אבנ:

אני יודע, כטבון, שאורם יט' הטענה, אם כי היו ספורים, הצביעו פאר, או לאם הם סיכלו כל סיכוי לחזקה של נובמבר 1956, הם החזירו לישראל את גורם ההפעה, והם גם גרמו לשכלול התקוונה הישראלית ולהרטה מפעלת של הטענה המצרי. על כן, בקבוקת טוצה להטשן הסקירה, אצ'ין, שאבי קרב עת שטי החלטות של הממשלה, זו של 27 במאי וזו של 4 ביוני, בסופם קרים אשר יצר את הטעניות הטדריבית שאנחנו שרוים בה ביום. רק שתיכון ייחד, ולא אחת מה בלבד, הן אשר היו מוגבלות להביה ואותנו לאוותה טידה של תיאום עם גורם בגין-לאומי טבריע, שהיא חסר ונעדר לחלוטין לפני עשר שנים.

על רקו ההקדמה הזאת אני בא לתאר את אשר בתחום הביזנטיאני-לאומית ובטריבונה לטחרת הקרבנות ולאחר שנודעו תוצאותיהם.

הדרון בנסיבות הביטחון איינו אלא בברואת הכל הטעניות הגדולה של דעת הקהל מסביב לחוויה שעבירה עלייבו. אגב, באופן שבוע קדמו ביטויים גורניים והרלבטים של דעת הקהל אורה, סייראל לא ידעה בטומם. אין שפט של השווא בין הגבה זו של הטעניות ובין הטעניות דרומת בלשוי בטהבאים דומים בשנות 1956 ובספט 1948. בסרכז' הפטון האגוזי הטעניריו הרצוניות הללו בחוגים אשר לא היו נוחבים כסקורבאים לבעה שלבו, והם הביעו חרדה וטחה על הסכינה העומדת לישראל. על רקו זה הרדי היטים הראשוובים ברינוי מזעצת הביטחון לא היו יט' טועצת הביטחון. הרבה הדברים כרונו אל הקהיל אשר מוחץ לחדר, ואשר נאם ב-50-60-70 טליון בארץ ישיבה שהו קדשה להרצאות ב-7 בחודש. אמרו לי יודע דבר כי הפסטיבלים ביבשת האטריינית מספרם הגיעו ל-60-60 טליון, ו-20 טליון באירועה. בדטה לי שפידוש הדבר הוא כי המאבק הדפלומטי מתחפה על הבטחה של דעת הקהיל. הראשון לטען הוא הטענה על עוצמת הנצחים. אגב, המעבר טעטף של "אנדר דראן" לטען של "אנדר דומ" - קיים, אולי מעבר זה מתרחש וגורם לנו כמה בעיות.

טודעה שהתחייבנו לחודם עליה 4,000 אנשי רוח בארץ בטרברת על הזכות העומדת לעצם קיומה של טריניטי-ישראל ואשר צפוייה לה סכנת כליה. הנוסח חודד לפבי הקרבנות ועמד להתקשרות שלושה ימים אחרי הקרבנות. געשו מאטזים לשבות את הבוס כדי שהאורפי של סכנת כליה יהלום יותר את המצב של הביצורים, ושתבצוו ניצף את דעת הקהיל בעולם בגליה אהודה. רבר זה הו אשר קבע את ההכרה המדיביב, את ההכרה של הופעת כתה מדיביות ובעיקר ארה, אין טריבונה אחרת כפופה שתנדדות מדיביות ורשותה כל כך מעליות ולטורות של דעת הקהיל. בארץ בטריבעת המדיביות והיא רגישה וחיה לעליות ולטורות של דעת הקהיל.

אני מזכיר שט רפאן יפרט את שלבי המאבק של הפסקת האש, אצ'ין רוקחת הלאה הינו חריפות פאר. הגורם אשר עיבב קבלת החלטה על הפסקת אש היתה ברית-הטוענות, שהרי בנסיבות היטמה הרשותה של הטוענה היא לא ידעת כיצד פועל דבר. אונחו העסדו פבים וחלתו לא יכולות את טלווא הייק' הנצחים האורי. הינו לבו הרופעות לפני העתונות הזרה ודריברו על הפגזת ירושלים, על הפגזת נתניה, ועל הפגזת טרמות אחרים בחורף, וכן על הפגזת יישובים בדרום, כגון: ביטופים, נחל עוז, וצוד-טועז. לא דיברנו על פוליה אוריינית עד יומם רביעי. העתර ברות העו לטיטת היתה מפקמת בתורת ההכרעה, היתה סבואה הודעות מטברים, ובכראה שכתה שערת עברנו עד שברית-אטוענות נוכחה לדעתה שהערבים זוקרים להפסקת אש. אולי היא נאלצה לנוכח את הצעתה ניטוח כטול: הטענה ובטיגת, ואילו ארה בטריבעת טול נוכח זה ש-~~=הטבאה=הטבה~~ הצעה אחרת בטריבעת המדיביות הקיים.

שר החוץ א. אבן:

ארה"ב, תוך שיתוף פעולה, לא ראתה צורך להיחס את קבלת ההחלטה, ולטעה שהיה ייחיר וטלא בטחון בהתחלה, בלבד היה אחר-כך להרים את ידיו, ובא לחפש את גולדברג ואמר לו: אני מוכן להפסיק אש ללא תנאי ולא תכנית בסיגה. דבר זה נחשב כנזרון גדול בטערב, אולי הגדול ביזטר שתהיה לטערב בהתקודדות עם ברית-הטועצת אז קובה, כאשר ברית-הטועצת מתחבנת לפבי' ארה'ב לקובל עטדה שארכאים וטוטנה שעת לפבי' כן דחתה אורחה ברית-הטועצת לחלוויין. אוו ירת חטורה ערבית וטובייטית היתה טורגת באולם. ראייתי זאת כשהגעתי בזאת השעת האכבה על הפסיקת האש הריאשו. באתו בו קר בירום רבייע לא היתה הפסיקת אשר טושמת, קיבלו אותה עקרונית על-פי הבחחה של הדדיות. הטזרים לא קיבלו הودעה כיצד להגיב, וחלף עוד יומם עד שהטזרים הגיעו. בכלל העיתורים, כתិ לטהר וטתי לא למחר, כתិ לדוחק את הקץ וטתי להתריד את הרזועה היה תיאום בין המשלחת הישראלית והטומאית. גם הפסיקת האש ובטריות הטשולש היו ידוים וטוביינית. היא נתקבלה לאחר שכפשו אָבֶעֶר העתקה היתה אחת שלא הייתה ברוחה לנזר טבחינות הצרכיהם שלבו, כרונתי למסך לקבלת הפסיקת האש על-ידי סוריה. טבעים ידוים היה צורך בפרק זטן טוריים בין סיום הקרבות העיקריים בדרום והזוזת הכוחות לצפון, ויטטה זו עלתה לנזר ביוון. מצב זה גרם לכך שרוב שנות האקלים בחזית הסורית התנהלו אחרי קבלת הדרית של הפסיקת האש, וזה קבע לא טעם את התוצאות הטורניות שהתעוררה באופןם. הסערה נגד טזרים ונבדן ירדן בפסקה אל-ידי הפסיקות אש שהתחיימו לנזר, והשגבו אותו בתיאום מלא עם ארה'ב. דבר זה השגנה כאשר הגיבו לסוריה הטורנית. אוני חייב לרוטר שלפני טוריה קיבלה הפסיקת אש אמור ל' נציגי ארה'ב רבדים שטפטעות היה שובל יהיה אם סוריה תצא בלתי סורבית, ואם תוכל להתגבור שرك היא לא בזורה. או גם הדברים האלה נטשו לפני שמי האזרדים הסכימו על הפסיקת האש. מאידך, אחרי קבלת הפסיקת האש הם הודיעו מאד ולבסוף בחדרו מכל שעה ברופת של קרבות וטאיותם הטובייטיים שהלכו וחריפו עד שהגיעו לנצח דומה לשבעה הראשונים בחודש נובמבר כאשר גולדברג אמר לבו שיש חשש שהטובייטים יאייטו בטילים ועלול להתקבל הרושם כאילו האלים בטילים הוא שביא להפסיקת הקרבות, ועל-ידי כך יפסידו ארה'ב ובם ישראל את יתרונו המדיני והפוליטי. בכך העדר האחורי בטפסחים הערבים את האגדה שטה שעצר את אבגילה, וצՐפת, וישראל היה האלים הטובייטי. האטראיכים הטטייגו טסיכו' שדבר טעין זה יחוור שוכב. כל אותה יממה של קרבות סוריה היתה בשביבו יטפה של מתייחות, כטשלחתנו עטדה באש צולבת של איום בריבוני טובייטים ולהז אטראיכי גרבך והולך, עד שקיבלו בסכין איום בריבוני טובייטים ולחץ אטראיכי גרבך והולך, וגראת בשם ג'ונסון שבאמת בה, בין היתר: לטען השם - להצער, ופתחמים ועצות אחידות. זה היה הירם האחורי של הקרבות בסוריה.

סתברר כי דאגתה הכללית של ברית-הטועצת לטריניות ערבית - לחודד, ודאגתה לסוריה - לחודד. יש הזדהות כללית עם המאבק הערבי, אבל יש הזדהות מוחלט עם סוריה, היא שוכנת בקרבה הגיאוגרפיה שלהם, וכדרכם.

הו זעקה פעמים ושלוש פעמים בלבד, על-טבת שברית-הטועצת תורדייע ישראל טפциיה את דטש וטפירה את הפסיקת האש, וכעש טמאים להשיג את גינזיה של ישראל. התקרכנו לדבר בזאת ברגעים טובייטים, אם כי מה שנטבל בסוריה של דבר היה גינזיה של כל הטרה של הפסיקת האש, אבל צד שטבו אָהפרה בזו.

אחרי הפסקת האש הייתה המערה נטושה ב'ין
ההצעה על נסיגה לקרים הקודמים ובין

שר החוץ א. אבן:

הטאנץ' להבייע לפרטון אחר, ודברם נостиים אטש. ההצעה הסובייטית טרברת על גיבורי והו קעה ופקודה להחזרת הכרוחות לקרים הקודמים. ההצעה האטרי-קנית באה לטענה לא על מנת להיות פועדת להצעה, אלא כדי לטבוח אפשרות של קבלת ההצעה הסובייטית. לא הופעת שיחלה בלי גיבורים עלולה היה את הצעת הביצוי, אבל יותר לחושש שהחלה בטהון לא קבלה בטוענת הבשורה. כאשר ברית המועצות אמלה להציג את הצעת הבטיחה שלה, הצעיק אורטגו גולדברג בלילה ואמיר שארה ב' רואה דרך יחידה לדוחות את ההצעה הסובייטית, על-ידי כיבום מועצת הבטוחן על-ידי ארתה ב' ורעותת האעה אחרת הסדרת עלי הפסקת אש והטאנץ' נובת שעל-ידי אפסקת האש צריך לבוא שא-ו-מתן תוך ניצול שידותיהם טוביים של גורם שליש או לא, לפי רצונם של הצדדים. סדר היום צריך לכלול, לפי הצעה זו, את כל הביעות. כן סדר בה על הפרדת הכרחות, לא נאמר בהצעה لأنם צריכים ללכט, ואין בה תתייחסות לשום נקודה קודמת, ואין בה טלה על קו כלשה. ככלומר, סדר היום של הדיוון בין ישראל והשכנים צריך להיות לפי קו נאכזיה זו כלහן: הפרדה של הכרחות, ויתור סוחלט על אליפות, טירות האינטדרסים הבין-לאוטרים והקמת הסדר שלום יציב ובר-קייטא במצרים התיכון. על-ידי הגשת הבירר הזה הר' הקיטוב בין העיטה הסובייטית לבין העיטה האטרי-קנית הוובלט יחד ונטרץ' ביוטר. אחד אודר - אחריה, ואילו השני' סדר על משא חיש שינכע ממשא-ו-טמן שיעקרו הסכם, הפרדת הכרחות, טיריה על האינטדרסים הבין-לאוטרים, והקמת שלום בטירח התיכון. בבירוח זה יש משומ העזה לעוטה העיטה הסטראתית שידענו אורותה עד כה, או לשם חשיבתו של הסטן איבנה במדרשת על-ידי הסוכנים שהוא יתקבל - סוכנים שהם אפסיים - אלא על-ידי כך שיש כאן הגדירה חדשה של טדיניות. זו הפעם הראשונה שהנו יות כי אודר' הפסקת האש אין חוויזים, אלא מקדים דיוונים על כל הביעות השנו' יות בטחולותם. אוצ'יר כי טיעונבו מtbody על עיקרונו פשוט, שאין אבחנו דואים עכשו שום בדירה שלשית, אלא יש שלום או שיש מלחמה, וכל מה שמכורבה אטצעי ביניים" - עבר עליהם הכלח. מצבים טוכתבים שאינם שלום אינם בגדר הסביבות, מטבח בתדו, ועל כן חשוב היה לנו שלא תופיע שום טלה על המשטר הקודם של שביתת-בשם, ומר גולדברג הסבים לכך, ולפי הסטטן הזה אין דבר בדבר שביתת שם, לא ביחס לשנת 1949, לא ביחס לשנת 1966, ולא ביחס ל-1957. אחר' קבלת ההצעה על הפסקת האש הסובייטה מועצת הבטוחן כפי' שהצבעה. היה ידו' לרומייה שאין סיכוי שהצעתם מתקבל, אם כי לא היתר בטוח כי-צד תבעג ארגנטיננה, ורצינו שגם פורטו זה לא תצביע בעד ההצעה על נסיגת הכרחות. אזיין, כי אי-הצעה חיובית פירושה הצבעה חיובית כאשר אין תשע קולות بعد, לא בערכה הצבעה בגדיות. מועצת הבטוחן נופלת הצעה כאשר שיש ידים טורנות בטוקום משע ידים. לכן לא יכולנו לדעת ולהבחן בין אלה שהיו טרכנים להצעה גגד, ולא ידענו מה יהיה הסיכוי לתחבורה.

אשר לכיבום העיטה: ברית-הטרעאות פנחת בעין זה לכל הדריכות. האטרי-קנים אמור שאין טעם לעוזר ולהפריע, ולכנן מרטב לא להתגדר ליזמת זו. בשעות האחו-רבות חל טבוח קצר ספטי' רטברר שיש היסודות ערביים בהם לכינוסה של העיטה. יש אצל העברים תרעות על ברית המועצות שהחליטה על הצעה בלי להתייעץ על כך עם העברים. יש ערבים הושאלים את עצם לא אודר מה שקרה בטוענת הבטוחן לא צריך לעשות את החשבון של התזאה. מצם של העברים אטנו טוב יותר בערך טושר בטוענת הבטוחן, אבל אי-אפשר להגיד שהצעה בטוענת הבטוחן אין השלכה עצירתם. הם עוזרת עוז, פרו' לא תעשה זאת גם גורבגיה? אלה הם היסודי' העברים. הם טוטיפים לאוטרים לכל הירדר או ל' יצלייחו להשיבו רוחם פשות אבל לא רוב של שני שלישים, ואפילו ישיגו שני-שלישים, הר' לפני סעיף 10 כל החלטה של העיטה היא בגדה הטלה בלבד.

שר החוץ א. אבנון

סבל מקרים, אמי סבייח שהעצרת תכוננס, תהייה הצגה גדרלה, ועלינו לראות זאת כטערכה גדרלה, אם כי אינני אוטר "גדרלית". אם אפשר יהיה להשיג עצרת מה שהושג במו עצת הבתוון, הרוי לעربים לא תהיה ברירה, אלא להציג לפגע ישיר. היו גורמים ערביים שיפויו ליותר מצד ברית הטוענות. לא עליה על דעתם שטבה כל כך טרחת תעליה על ראשם בעלי שברית הטוענות תחונית עליהם לא יותר טפילים, אספאת רהם סבורים שעל פ' הנוטש של הרומים הם היר רשיים לצפות ליותר. ידוע לנו שבין הזרים וארודים יש דין ודברים בסוגנו גדור זה : איטה הייתם טה קרה לנשך לנו בסוגם של שלושה סיילארד דולדן? כיצד אפשר להסבירו בכך? המתייחסות הזאת והדברים האלה הם תוצאה בלתי נמנעת של התברסה.

לגבוי העצרת, יש בדעתנו להערך הערכות מלאה, תוך גיבוש של דעת הקhal. אני סבור שדעת הקhal עדין זורמת לסתותנו, אם כי היר כתה צללים באוטם בזמן האחדון, לגבי דברים צדיים. לפניהם שהగדריך רפאל יצא מארה בפרט לפניו גולדברג כתה כן האלים האלה, לאחר שייתנו עם הבשיא, והतרבה היא כזו : גולדברג מחייב את שופרת הטלפון, ובינו ובינו הנשייא מתנהל טונולוג בזזה : הנשייא אוטר לו : אני מבנה לעזר לישראל לבנות טזרח תיכון חדש, אבל דאה טה עושים לי? - קודם כל העין עם האניה "ליברטי". אגב, לפניהם יוטדים קיבלו אגדת חריפה ביותר על בושא זה. העמدة האטריקנית החריפה בטחן הזמן. התגנבה הראשוונה של הפנטגון היתה שקטה וקצת טבו ישת, מפניהם שהם לא הינו טוביים להבליט את תפוקידה של אורחה ספינה, וهم ציינו כי ברור שהיא אכן טוות. אבל לפניהם שלושה יטים התחלפו להתבטא בלשונו לא סימפתית וهم אוטרים : אבחנו לא בטוחים שזו היתה טוות. טיסת ישראלית חגה מעל פניהם האניה שעה לפניה המתקופה, ולהיותם הזרנבות זהות. יתרן שאצלכם היה שיקול טוטוב לחסל את האזניים האלה, כדי שתתקבל רק בזבז הגרצה הישראלית. אצין, שאבחנו טהוראים פנוי האפשרות שדבר זה יסתנן לתוכהם, זה לא לרוצוננו, אבל הם טוענים שראינו את האניה הזאת ובכל-זאת פוצצנו אותה. כאשר התחלפו לסתם שמות של אמש האניה, מיש דבר זה יותר את העכין. אגב, רוב השמות הם שמות של יהודים ולבנוניים. אבחנו מלחיפים אגדות והבטחו שתהיה חיירה, אבל אי-אפשר לבוא ולוטר שטקרה זה לא השאיר אצלם טשע. הם טוענים גם כי היממה האחורה בסודיה אי-בנה ברחה להם פנוי שאותו סקרה מחדד את היחסים עם ברית הטוענות. מתחלכים בארה ב' סיפורדים על בול שאין לו בית ואין לו קורת גג, ביתו נשרף והוא נשאר ללא בגדים, וששהאות עם מצוקתו.

ארה ב' וזו של ישראל, יקרו את העצרת בברכה, כהזדמנות להגיד לעולם דברי סבירות וקורטוקטיביות. יש להצעה מהצורה שלחתירות, יש לבבש עטה לגבי ההסדר, להציג את הטיטוורים על סבל האובלוסיה, לשבען את דאגתנו לקדושתם של המקומות הקדושים ולהסינקותם. כהקדמתה לעצרת, וברוח זו מתחילה גם טיחות. הם אוטרים שגורל העצרת יחתוך על ידי האויריה שנצליח ליאדר.

אורלי בשבייל היושבים ליום השולחן הזה חשב לדעת טה היא מוחשבת על ההסדר החדש. לפי שעה מתחבאים הדברים בדרך זו שדריבתי אליה, או למזה כתה ימים, מאז סיום הקרים,لوحאים עליינו שבגללה דעתנו, והם שואלים אותנו מה אבחנו רוצחים. לפעמים הביסרו שליהם הוא כזה : טה תכאי השלום שלכם? כתה ערבים אתם טרוכנים לעכל טכל הטענה הטענה המשערת טקוביניטרה עד איסטטיליה? מהו הפתרון לביעית הפליטים טה הן תביעותיכם טצרים, טדוריה, ולגבוי הטכלול הפלשתי באוי.

שר החוץ א. אבן:

הם הקיטו צורת בראשותו של קלינפֶּךְן,
שהזכרתי אותו, אשר שיבח את האסטרטגיה
שלבו לפניו הקרבנות. אבל האיש תורק הדואיברגי. זה קשר אי-בטלקטואלי רב טרץ,
הוא מיציר הצעות דרך הפעירה שבגללה את דעתנו.

ברצוני לומר מה אמרנו על בושא זה לפני
שעה, אם כי אי-נבי יודע כתה זמן נוכל להזכיר מעט בעיטה זו. אמרנו שעדיין
לא הגיעו השעה לדברתם על המדרים ושתחים. כדי להדגים את העיטה הישראלית,
אורי הפסות והקל ביחס הוא שקרה דברי שיחה עם השגריר ברברד. אורט ברברד:
יש הפסקת אש. אמריקה וישראל סמכויות שזריק לבנות סדרת תיכון חיש, והוא
שואל: מה אתם מציימים הוא אורט שטפת ארחה בנטצת תחת לחץ לנמזה את
עמדותיה לגבי הסכוב שנתהורה. סדרניותה של שטפת ארחה באה לידי ביתר,
בחצעת ההחלטה בטו עצת הבתוון, ובמי שציגתי, היא לא הגיעה להזבעה. העיטה
האטרי-קבית עד כה דגלה בשטירה על השלכות השבבשה הטריטוריאלית של המדינות
באיזור, אבל גם עט בצדך לקדם את השלים. עכשו יש הפסקת אש ריש צורך
שטפת ארחה בTAGבש עמדותיה. שטפת ארחה בראעת את דעותיה של שטפת
ישראל על מכלול הבעיות, ובמיוחד על הבעיות הטריטוריאליות, על בעית
הפליטים, על ירושלים, על התקומות הקירושים, ועל החופש במיצרים. בירת
המו-עוזרת פפעילה לחץ פרדי לכיסיגה וטפלת ארחה בסכללה בסידון זה. שטפת
ארחה ב, כך אורט ברברד, יודעת על עמדתה של טכנית דק לעקרונות ולא לדברים טפורתיים. אמרתי לו:
אין פלא שאחכנו לא מוכנים לנוכח את סדרניותנו הטעורת ביחס לאיזור. אוחכנו
טכניים דק לצין קוריים עיקריים, אוחכנו אורטאים שאי-אפשר לחזור לטאב של
לוחמתה, שהיא קיימ. אוחכנו סבוראים שהלב הבא צרי להיות שלום. האטרא-קבים
טבושים לחתום אורתנו בדרכם שאמרכו ביחס לכיבושים טריטוריאליים. אמרתי
לברברד שזה היה פרדי טרוי-טהפה. ציינתי שברור לנו עכשו שאי-אפשר לנוכח
מחיש את הטעב הקודם, וכי יש לנוכח טהו חדש, ולהחדש צרי להיות טהו אחר
לחלווטין טטה שאפשר היה לשער ב-4 בירבי. אוחכנו רוצחים בשלום ובבוחן. סרם
הפסקנו לחתום בשאלות הדטוגרפיה והטריטוריאליות. יתרך קל לנבות בינו
חדש שאשר לנוכח טה שנופץ לרוטים. אבל לשלים ולבטחון יש גם אטלי-קזירות
טריטוריאליות. הוא אמר: אמי סכל זהה. אמרתי לו: בהצעת ההחלטה שלהם גם
אתם מסתירגים טהרטש של שביתת נשק. זו עמדה חיובית. אוחכנו סבוראים כי
ישראל וסדרניות ערבי צריכות לבוא להסדר חדש. אוחכנו טקורים שלא יחוור הטעב
של שנת 1957.

השתתפותה בה, נתקbold אלטִי טברקים, שאם טמייניים אורתם, הר' רום, כ-76%
טם, גם של לא יהודים, אורטאים לבו: אל תבזבזו את אשר השגתם. יש טברקים
שים בהם גם עצות טפשיות כיצד להטיל, למשל, את תעלה סואץ. יש טברקים שஇ
בهم תרעומת טרוועט אין אוחכנו הוילכים לתעללה, ואציך שטם איש רשמי שאל סדווע
לא. אמרתי לברברד שיש דעת קהל האורתודוקס בבל נחזר. ציינתי שזה גם רצון
העם הסביר שזרה לקוריים הקודמים איבנו בא בחשבון. ציינתי שלאחר הפסקת
האש צרי לחתור לדו-שייח בין כל מדינה ערבית ובין ישראל, כדי להשיג
הסדר של שלום. טובן שהסדר כזה חייב להבטיח הדרים בין-לאומיים. ההסדר
צרי לבוא בין הצדדים ולא יתכן לכפות אותו. הסדר שלום יקבע את הגבולות
החדשים ואת צורת היחסים בין טריבות האיזור. רק מגע ישיר יביא ל透צאות.

שר החוץ א. אבן:

ברבור שאל אם פז'אורתי מה שבאי או מארץ וחששתי - שכן. ציינתי כי ההישג הראשון בין ישראל ומדינת ערב הוגש בשנת 1949. בשלב זה צריך לסקל את ההצלחות הסובייטיות, מפני שלא ביכול לבצע אורחן, אפיקו נאלץ להיות בודדים.

התחלנו לעצב את שטדרתיך, והבעיות התחלינו מטעורדות. כבר נרמז עלייהן, אלא שטרם נתנו להן את התשובות. השאלה הנ' : כיצד תוכננה מצרים וישראל לחירותם? כיצד בצע העדר לווחטה? כיצד בטעיה את דבר סינני? מה יהיה דינעה של רצונעת עצה, שאף פעם לא הייתה טרייטוריה מצרים. וביחס לסוריה: כיצד בטעיה ישובים שלנו לא יהיה נתבים להפצצות ולהפגזות. והתעוררו גם שאלות בדבר לביעית הרים. גם ביחס לאדרץ-ישראל מטעורדות שאלות. אבחנו לא טקולים כדבר טרין טרין שטולכת ירדן צריכת וכיולה לקום שם חדש. לא בראה לנו טبعי שתוקם אחדות בין הגדר המערבית והגדר הטזרחתית. הכל עדין נזיל, מתחזק, גמיש. ציינו שלא בא בחשבדן שירושלים תחולק. הודיעו שזו הפום הראשו נגה שיש גישה חופשית למקומות הקדושים של כל הדתות ולבני כל הדתות, דבר חשובין לא הגשים אותו מערם.

הבעיה המרכזית בעיבינו של ברבור היא

בעיית הפליטים, ויחסם לכל תכנית היא בהתחשב בכך שביתן לעשות לשיקום הפליטים. אמרתי לו שאבחן זקרים לזמן, הזמן נחרץ לנו לשם פציגאת פתרונות. העיקר לאחסן עצה ולסכל בסיוון של התערבותם סובייטית והתערבות של טורקיה הבטחונו. ציינתי שהיה זה טרגי. אם יתנתן לسورים אפשרות לנחל האלה בטוסרות בין-לאומיים. ציינתי שנורוז תחביב חסיבה, וכאשר בגיע לבירוש עטודת אולי טبعי שבטי לפניהם דעתנו, אבל נבלה טוא ומתן רק עם מדיניותם ערבי, ואם העربים רוצחים מאתנו - שיבאו אלינו. הוא ציין שקשה להביח שהערבים יסכימו לטאה-וותנן ישיר עם ישראל, ועל כן עלול להיות מצב פאטלי: הם לא יבואו אל ישראל וישראל תפשיך לשפט בקוו הפסקת האש. אמרתי לו שאם מצב זה נוח להם, הרי הוא נוח גם לנו.

המצב הדיפלומטי הורא, שפוי שעה לא בעיבינו לבקשם לגנות להם את רצוננו, ובaan או כל לרום שגם אבחנו טרם גיבשנו לעצמו את הרצונות. כטשלה טרם גיבשנו דעתנו.

יש לי ה:right שטטשה תגייע לאחדות דעתך לגביהם מצרים וسورיה. איינני רואה באופן אחדות על הסדר קבוע לגביהם הפלול של פלשתינה וירדן. האם ירדן שותפה לנו? האם צריך לומר שהוסינים אין טה להגיד בגדה? האם אפשר לספח את הגדר בלי לחתם לתושביה זכות בחירה? האם יש טקום ליחידה עצמאית אוטונומית בלי שתהייה לה סמכות בעיבוני חוץ ובתחו? יש לקוות שבטים הקרים נגייע לביקוש עטפה. לכן, נשתדל לדבר על דברים עקרוניים; בדבר עצרת על הפסקה אש, על שלום עם כל מדינה לחורן. ציין שיש לנו הצלחות צודקות וסוציאלות, וסובדנות, אבל אל לבודדים חיצוניים להכנע לכל הבעירות והשלמות הטעורדות.

יש להביח שפערת החירות תיפתח בירום השישי או ביום הששי. יתכן שקטיגין יבוא להשתתף בה, אבל אין ספק שגרוטייקו יהיה בה. דבר ארה בישמע עלי-ידי ראמק. הסובייטים עומדים בתעוזלה רשבית ומשתמשים באיזוטים. לאטראקציונים אין הערכה על שיחת בוטדיין בטוסקה. אין להם הערכה עד היבן הרומים טוביים ללבת. דברים אלה אטר רוקטוב להרטן.

שר החוץ א. אבן:
רוזטוב היה רוזה להחליף רൂת על עמדתנו. הוא ציין כי בקורסת המרוצא של

הארם האmericני היה האעת החלטה שלהם בטראות הבטחון. גם בתסביבת עתונאים חזך הנשיא על עמדה זו, אם כי ארה ב' טשיכה לדגל בשליטה טריטוריאלית, אבל כיצד יתגשם דבר זה? – זה תלוי בנסיבות האיזור, עליידי הסכם. הנשיא מצין כי את הדוקטרינה הזאת שלהם צריך לדאות בתסגרת של שלום באיזור.

רוזטוב שואב עידוד בכך שקרב-לה-טרוריל מתקבב לעמיה האmericנית, יש להביח שתחת לחץ של דעת הקהלה. אחת הבעיות המדאיות היא, שישראל רוזה להשתק, כאלו, על כל השטחים, ותתרשם זה טזינה את החלץ והARIOוטים הרוסיים. טרידק, התרשםו של רוזטוב סנאטר של דריין היא ישראל רוזה בשלום ובטחון. הוא מבין שארם גיבש עמדה, אבל הוא רוזה להבין יותר על מה חשבת ישראל, ולא היה רוזה שתהיה אידי-הכנה. רוזטוב מבין שבוחנות השטחים פדרון בעיקר על ירושלים, על הרטה הטורית, על שיבושים בגבול עם ירדן, והסדר שיב식ו בטחון וسلام, וכן שיט חופשי בסוראן ובטיירות. סר הרמן ציין באורה שיחה עם רוזטוב, שאין לחזור על דבר קדום, ואין להשלים עם הסדרי ביניים. הוא ציין שככל עבון של בטחון וسلام יש לו גם שיטות טריטוריאלית. הרמן מצין כי אמריקה איבנה ידעת עד היכן עלולים הרוסים ללחוץ על נסיבת עבר קרווי שביתת הנשק, אבל היא מבינה שהשלמה עם העמיה הסובייטית תביא להתנגדות עם יטאול.

על-פנת לצתת פון דריימטה שלسلطות טריטוריאלית, בזקמת ארה ב' לדוקטרינה של שלום, אבל היא איבנה סבררה שיתן להביא את הערכבים לשולם עם ישראל. קורם כל היא צדקה לעבור בשלום את מועצת הבטחון ואת עצרת החירום. הרוסים בוקסים בכו בוקשה ודבר זה עשוי להקל עליו. יש חשש שבעצרת החירום תופיע ברית הטוענות בהרפה שתודנה יותר, ותדבר רק על חוזה לקווי שביתת הנשק, עם הבטחת חופש שיט במיצרים.

אין תכנית צזו.

הינדרן, הכהן:

שר החוץ א. אבן:
אם הרוסים לא יצליחו להעביר את הגעתם, ניתן לקרוות שתוכל להיות פעולה רפלומטית. ספלחת ארה ב' הבהירה, שישראל תצדר לתרום משהו, ובעיקר בשטח הפליטים. בסיכון מצין סר הרמן: עם כל הבנתי את הקשיים במטשל, ברור שאנחנו עומדים על סף של עצרת חירום, וישראל תצדר להציג לאראה ב' ממש.

הכינויים החריפים של פדרנקו אינם יכולים להיות חריפים יותר. הביג הפיני קיבל אגדת עם ביטויים גדגו. אגדת זו תורגת טרנסית לפיגית וטפיבית לעברית. אגדו טביבים על ההשוואה של פדרנקו להסלר, אגדו פציגיבים כי בכלל החוצה בין ברית המועצות וגרמניה הצעית נפלו שישה מיליון יהודים. אין לי ספק שבעצרת יהיה עליינו להביא את ברית המועצות להכרה שהיא הפסידה. נראה לעשות זאת אם נפתח בחוגים ליברליים ~~אנארכיסטיים~~ סוף גדור.

שר החוץ א. אבן :

סדריגות מצריה אירופה נכפרות, וכל סדריגות המבתקת יחסית אתנו טבונה להטציה תירוץ אחר לצערה. ממשלה פולין אומרת: בהצהרותינו הרשומות גיבינו את האגדות של ישראל נגד מצרים ומצרים ערב. ממשלה ישראלי התעלמה מהחלטות מועצת הביטחון לאחר שהיא אוזצה להציג על הפקת פועלות המלחמה. הנציגים של ישראל רודזים בנסיבות כיבוש. אשר דין מכריז על אירוף טחחים כבושים. לאור כל אלה אין ממשלה פולין יכלה, אלא לתקן את היחסים ותחדש אורתם רק בשישראל תפסיק להיות כובשת טריטוריה של סדריגות ערבי, ותפסיק את התוקפנות בלבד מדריגות אלה. פולין מכח לאן שהשגריר יעצוב את הארץ בימים הקרובים.

רוח אחרת נושבת בברקרט. דודו נ כתוב:
בקראבו למנסקו, שביקש להעביר שדר, שתובנו הוא: ממשלה רוסביה הביעה דאגתה לפצץ בצד החיבורן. דאגה זו מפשיכה לכלת ולכבוד עקב האגרות של אישים ישראליים. בהצהרות אלה יש פגעהlesi שטחים ולהפקת תועלת טן הנציגון הצבאי. הצהרות אלה איבם משרותם את האינטנסים של ישראל, וליבו יקרים עולים לבירום לשלחתם עולם. רוסביה סבירה שעליינו להביח את היסטר לפגישה עם העربים. רק דברי חברנה ולא בירוי עשויהם ליאזר תנאים להישגים, ובמסגרת זו אפשר לפתור את שאלת הפליטים. רוסביה פונה ומקשת, למען סלום העולים, לדון בבקשתה בשקט ובמידת האחריות הטעמלה. דברים קב' זהים הושפעו גם לסדריגות ערבי, לשגריר ארה"ב וברית-הטוענות וסדריגות מצריה אירופה. וכך גם באפריל דברים באורה דוח.

בשיחת שבסוכה לטعلا פשה גולתי את טיעובי נציגנו ביקש את נציגנו לרדר לי, שאם אמי סבור שהו אishiית יכול להירות מודיעיל בהפגנת הצדדים, בלבד אומת, בל האס לוטרו לו זאת. זאת אומת, הם שופרים על אפשרות של תיווך.

א. רימלאט:

האם המגעים בפרייז מאשרים שייבו עטלה,
או שעדיין קיימת שם אורתה ברקשות שהיתה.

ג. סרליין:

בישיבה האחראית של הרוועדה קיבלנו דיווח
ונאמר לנו שהיחסים ביבינו ובין איראן
הודעו סאד.

שר החוץ א. אבן :

בימי הרכבות של חודש טאי, וגם במשך הקרים הסיטה אורתנו איראן להתרoddעם נאפר. חל שיבנו כאשר ירדן בכנסה לתמונה. כל הזמן הם אומרים לנו: אונחו נסדר לכם פגישה עם חוסיין, אלחפירו את חוסיין. הם רוטזים שיבנו עם איראן מותגים ביחסינו עם חוסיין. אזיין, שבעם בלונדון טוכנים להפגיש אורתנו עם חוסיין. השליך של רילסן שאל אם נהייה טוכנים להכנס לטsea-ו-מתן נפרד עם ירדן, אפילו בסודיות רבה. השאלה שעני שואל אותה, והעמדת לפנינו היא: האם יש לנו כבר מה להגיד לו? באפריקה יש מדיניות שחשינו הוא שם דבר בתה. פרט ותורכיה מדיניות אורתן על צס. תורכיה, אנגליה, ופרט פראות לנו את הכתובות של חוסיין.

ח. צדור:

האם הייתה יוזמה, תזידנו או מהচוץ,
לגבוי חוגי הכנסיות?

שר החוץ א. אבן :

כאשר מתחים את הטברקים מתחברר. כי הדבר היחידי המשותף בכל טקום הו, שאין ט"הו מעלה על דעתו שנורדר על ירושלים. זאת היא הקורה ששכננו שתהיה הקשה ביותר וסתברר שהיא הקלה ביותר. העיר הייתה ספוצלת, רצחה ההשגחה, ובعزيزת זה לא היה נתחדה - ואדי-אפשר להפרידה.

וועדת חוץ
16.6.67

שר החוץ א. אבון:
 כולם טביניים דבר זה רטפציירים בנו
 שבגלה דאגה לטקומות הקדושים. יש באו "ם
 נציג של הוותיקן, אשר פנה אל הנציג שלו. הנציג שלו מספר כי האפיפיור
 ביקש מהנציג שלו לעקוב אחריו הטקומות הקדושים. הנציג אייננו סוגל לנחל
 משא-ו-טאן, אבל האפיפיור לא תרע "קורטוס טפלטום עבשין". הצהרה חד-צדדית
 לטקומות הקדושים לא תספיק, אלא דרישה ערבות בין-לאומית. אולי אין זה
 הכרחי שערבות זו ניתנת בזרותה האו"ם, אך ציון ארתו בציג, העיקר שתהיה
 התחתיות בין-לאומית ברורה ומורכרת. האפיפיור סבור שישאל צריכה להיוות
 מעוגנת בהסדר, בغال התירויות. בשגה האחורייה היו בירדן חז' מילון תירויות,
 וזה בغال הטקומות הקדושים. אצ'ין, שציג שלו, איש טשרד הדותות, בשל
 רוטם.

ב. ברקט:
 נוכח האגדות שרוסיה שולחת לבו, האם
 נשלה האפירות שבתבע את כיבוסה של
 טרואת הבתוחן, נגד איוםה של ברית-הטוועות ביחס לשלמות של מדינה
 ריבונית?

ע. גורדיון:
 האם אין אוחבו יכולים יותר שאוחבו
 בכורבים להזיע הצורות, ושהעוצרת תחולית
 שהיא מחייבת את הצדדים לשותם הדיבורים לשולם.

שר החוץ א. אבון:
 קודם כל עליון לגבע הצעה לעצמו.

ג. חזון:
 אני סבור שהטבילה זריכה לפעול ולראוג
 לטקומות הקדושים. בקרבו הבורר בחדרו
 ובבונגו לטרת המכפה, ואני חייב לוודושטה שנעשה שם הוא דבר חסר ביזה.
 אשר לתగבורותיה של ברית-הטוועות, הטרcit: אמי מציע שנהיה סולידיים ותקיפים ובל נסחף אחרי ההתקאות רשות שליהם.
 בהצעה האטרי-קנית מדובר על הברך, האם יש לכך ממשuerות גם כלפי העربים או כלפיו בלבד.

ג. האזדר:
 בעזרת עלולה להתעורר לא רק בעית נסיגה,
 בהצעת ברית-הטוועות, אלא גם הצעה ביחס
 לתווך, בהצעת קדחה. האם הטבילה גיבשה לעצמה קו לגביה הצורות אלטראנטיביות
 בכלל? האם לא מן הדין להסביר, או אפילו לומר רשות, שבטגרת פתרון של
 שלום יש אפשרות לפטור גם את בעית הפליטים, וישראל תכלול שני אלה ביחד.

ג. כהן:
 אני מבין שבchaloth הטבילה מיום 27.6.67
 הוחלט تحت ארוכה של שבועיים - שלושה,
 האם חל שינוי בעדרו של הנשיא ג'ונסון, או שלא הבנו אותו נכון, ולפיכך
 קרה מה שקרה בעבר שבוע?
 ידוע לי שלא חכננו לכבר השפעם את הגדרה,
 אבל היו תכניות בקשר לכך, ולפיכך מתח שאף על פי כן אין תכנית לפתרון
 פוליטי של שטח זה. במשך השנים ציינו שורה של טקדים שיגרם לכך שגדאה
 בהם שיבוי בסיטרים קרו, דבר אשר חייב אורתו לטעמים, כגון: כבישות צבא
 זו לגדה, וכדומה, ואני מביע תמייחטי על כך, שאם כי היו תכניות כיבוש
 אין נקודת מוצא לפתרון פוליטי.

ג. כהן:
אבי טצטרכ לheureתו של חבר-הכונסת חזון
לגביו הפגג בטערת המכפללה. במקורה זה עלול
להיות מאבך פוליטי, אם יהיה כי שינגן את מה שנעשה שם עכשו.

ט. אונגה:
אבי סבור פעלינו לשטו טשו על ההתקפות
בצפת, אחדרת התטרבה שלפנינו תהיה חסנה
ולקוייה. גם אבי סבור שרצו, שנגיד טשו בשאלת הפליטים ונכוונתנו לפתרור
שאלה זו.

שר החוץ א. אבן:
בראשית דברי אבי דרואה חובה לדוד, שאבכה
אל ירשבדראש הורעדה ואותיעך אחריו ועם חבריו
הכונסת לגביה השתתפו של חבריו הורעדה ובכוורתה של העארה הטיווחה, אם תחכטם,
לפי המסכנים והנוגדים שנקבעו. נקבעה סדרה של השתפותה, תורף רוטציה, ובפני
שאטרטטי אתייעץ על כך ואזיע האוצאות. גזעך לך, בדעתנו לפנות לחבריו הורעדה
ולחברי הכונסת, שיקיימו שליחויות באידרוף ובאפריקה, ובארצו אמריקה הלטינית,
ויסבירו שם את עמדתנו.

אשר לצרפת: הופעתינו בהערתנו של רוטסוב,
בי השיחה האחרונה של ולטר איתן עם קרב-דה-טידורייל לא בשירה שום סיינו
פהותי. צרפת טעונה שהיא עכשוויה מדיננה היחידה שיש לה יחסים גם עם הערבים
וגם עם ישראל. יחד עם זאת יש לציין שהפעוטיהם של גזיגי צרפת היו לאחרורם
יותר הוגנות, וההצעה שלהם הייתה חיונית.

אבי עליינו לקבוע עמדה בעניין זה. עליינו לדעת מה יחולתנו ומה רצוננו
בתחום הדטרוגרפיה ולפי זה להגדיר את התכניות האחרן שלנו.

אשר לשאלתו של חבר-הכונסת אדרוק: גולדברג
מצין שיש דברים טוקדמים. לא נאמר מי צרייך לסגת, لأن, ולאיזה קו, אבל
יש להביח שכח'ל לא יהיה תמיד מושתער טוקוביינטר עד איסטמאליה. עבין זה אזי
יכול לכלול הצעות בדבר פידוזים. מכל מקום, הערמול הוא מכורן.

הביעור את הערבים לשולחן אחד יחד אתנו, ותפעילו לחץ לשולם. מכל מקום,
בעזרת לא בדבר על תכניות שלום שלנו, אלא נאמר שבוחרזה שלום בקבע את
הדברים ביבינו ובין שכנים. לפני שעה אין אנחנו מתחמי את ארחה' ב בתכניות
שלנו, פרט לטספור עקרונות וביניהם העיקרונו שלא בעזזה את השתחמים ללא שלום.

אין ספק שיש להסדיר את שאלת התקורת
הקדושים.

הurentו של חבר-הכונסת האשזב בכונגה. בין
ההצעות הקטניות יכול היה להיות גם הצעה שהאו'ם יפנה מישנה כטטורן. אם תתקבל
ההצעה כזו ברור שנטיגג סטגה, אם כי אין אנחנו יכולים למזור קבלתה של
ההצעה כזו.

אשר לרברג של חבר-הכונסת כהן: בזמננו
דיברתי על שני שעונים. השუון של פעולה יסית הילך ופעשה כבד ואיתני,
ואיש איבנו יודע אם הי' טגיעים לפעולה בסופו של דבר, או על בן עשיינו מה
עשינו. אבי בטוח שהרווחבו סן המאטץ להגי' להסדר אם ארחה' ב, וזה טبع
טבע רבסון להגי' כפי שהגי' איזנזהאר בזמננו. לא אורבל לנחש אם ארחה' ב
תחזיך טעדי טול הלחץ הטובייטי או טול לחץ אחר.

שר החוץ א. אבוז:
ג'ונסן שיתף פעולה בכתה היסוסים:
כשה קשה להסביר על אחרים, על אנשי
קו בקשר וזרים. בשלב מסוים נאמר לנו כאלו הוא מסתלק טיבוש מהסויים
בפרוטוקול של הרמן על השיטה אחרת. רוסטוב אמר שהבשיה לא יכולה לקבל את
כל אותו ביסוח. אבל בסופו של דבר לא התגשם האיום של רוסטוב, שג'ונסן
ישוג טחה שאטר, וഫוטוקול נשאר כפי שהוא.

אם שואלים מה בשתה, הרי או כל לוטר
שכולנו הגענו למסקנה שפולה מית לא תפותר את הבעייה וצריך לקשור מה
שאפשר טן המטען להגיון הבנה עם הנשיא. היה רושם שהוא בשם לדוחה סמסונגה
זו.

ח. לנדרו:
אם במשלה יש חשבה לבנות וליצור טבע
עם דה-גול, מעבר לטביעים על-ידי השגריר
שלנו באפרת,če כדי לבנות ולהסביר ישנה את עמדתו.

אם מתרבניהם פULER ציבורית נגד רוסיה
הסובייטית, בארץ כבוד: ארה"ב, קדדה, וארכות אחריות? – דעת הקהל ברוסיה
רגישה לשאלת זו.

היש גשית פולה בבירות השונות, לפניה
לראש מדינות באפריקה ובאטريقה הדורות ביחס לעזרת החירום?

מה נעשה על-ידינו בשטח ההסברה? – אבז
סביר שלא הסבינו לעולם את טידת הזורה של אאנל מדריכות ערבי ביחס לשווים
והתכויות שלהם להשמיד את ישראל. רצוי שדברים אלה יגיעו לתודעה של העולם.

י. רפאל:
ביחס למוקומות הקדושים: האם אין אפשרות
לייצור רשות פיקוח בין-דתית, במרקם
בין-לאומית? אולי אפשר להעלות רעיון, שתיהה ועדת מרכיבת מציגי שלוש
הדרות, במרקם ועדת בין-לאומית.

אנחנו טוענים, ובצדק, שברצנו לנו להפגש
עם כל מדינה ומדינה בפרט. איבגי טבין מה פירוש הדבר שבינתיים אין
לבו מה להציג, האם תיתכן פגישה עם ראש מדינה או בציג של מדינה זה=ה
זו או אחרת רק אם תהיינה לנו הצעות לווייתניות?

של החוץ א. אבוז:
אשר להסבר: איבגי ירדע אם הזכות העוטפת
היא להסביר שהנו או לפחות שנוצר, מכל
מרקם, אי-אפשר לטעון שערב הקדשות דעת הקהל לא היתה מחושלת. יש להבהיר
שבחלק גדול גרע לכך המסבב, ובחלק גראת לכך ההסבירה שלו. התעוררותם בזו
עוד לא היתה. הדבר קשה יותר כאשר ישראל איבגה טופעה לצד הפגע.

אצ'ין ששלח גם חרטר, ונשלח גם
שליחים לטדינות באפריקה הלאומית ובאפריקה. כל פולה ציבורית באפרת – תဟרך.
איבגי ירדע כיצד אפשר לטבות את דעתו של דה-גול.

הרעיון של חבר-הכונסנט רפאל בראד רשות
פיקוח בין-דתית הוא רעיון מעניין.

השגריר ג. רפאל;
במשך השבועות האחרונים, טז פרוץ
הקרבות, עסכו באו"ם בஸלוש משימות:
היה עלינו להיות הראשונים המודיעים על התוכניות המצדית, ולאחר היתה
משמעות רצינית ועצומה. ואטבם, היינו הראשונים שהודיעו שכוחות צרים
עלנו עליו. אזכור חייבים לדגל בגרסתו זו. זו גרסה שאבחן ערודים עליה.
הכח שנטור עליה, ושידידינו רוצחים שבוטר עליה.

המשימה השניה שטרכו לפניה הייתה פועלה
של חיל טנק. היה עליו לחפות על העורף, שלא תהייה החלטה על הנספח אש
בטרם זמן. היינו צריכים לדאוג לכך שטומצת הבתוון לא תקבל החלטה טהירות.
...
...
...
...
...
...
זה הייתה אפשרות לzech' להתקדם ולבצע את פעולותיו. דברי אלה יפיהם לבני
צרים, ירדן, וسورיה, אם כי כל מה שנוצע לסוריה תהוורת אחרת.

היה עליו לפועל כדי לטבוע בלב החלטה
בדבר החזרת הכוחות. טבע זה הסתיים אמור לשביות רצובנו. بعد ההצעה
הסובייטית רק רוסיה, בלבד גדריה, חבש, וטאל. זאת אוטרת, עשרה גציגים
לא האבירו بعد האעה זו, ובפורום שטפקינו לטפל בבעיה של קרבות וסיום קרבות
אין טעם שיש בכך טעם פודד.

כיום אבחן ערודים לפניו משימות אחרות.
יש להביח שבאשר ברית הטוענות תלך לעזרת, והיא הולכת אליה כפי שהיא הולכת,
היא תעשה הכל לשם גיוס טוטאלי של דעת הקהיל, היא לא תטע מפערלה, ולא
השפעה בירוח, נגד ישראל ונגד אריה. אין ספק שכוח התחז עיקרי יופנה
נגד ישראל. ברית הטוענות החליטה, על דעתה היא, לקרווא לעצמת חירום, ואם
הערבים מתחילהם להיות הטענים בקשר, הרי ההסבר שלו לתרופה זו הוא בכך
שעד היום חשבו העדבים שאפשר לדוחף את ברית הטוענות עד שתצטרכ לפעולות
טלחות בגד ישראל. היהות בהם לא השילטו עם אי-התערבותה, והיות וברית-
הטוועחות לא התערבה ישירות בסכוך, יש להם סגנה ליזכר טגב שיחייב את
ברית הטוענות להצטרכ לטלחתה. בכך שטעם על דבר האיום בטילים. ברית
הטוועחות התחלת ביחס למטרים הביאו אורlam בمبرכה, התפתחות ביחס לירדן
سورיה. ההתפתחות ביחס למטרים הביאו אורlam בمبرכה, התחלת ההתקפה על
הפטיעה ארטם, אבל ביחס לסוריה הם החליטו: פה ערודים, ופה יפתחו את פלאו
כוח התחז המריני שלהם ותחז העוינים שלהם. ואטבם, היה להם בשק מדיבי,
היה להם טיל מדיני בן שלוש קוטות: 1. אירוסים ותחזות; 2. בידוק
יחסים; 3. בטרומת הבתוון מירוץ בין ברית-הטוועחות לישראל. ביום שבת
עטרכו לטבי איזונה של ברית הטוענות להשתטש בטיליהם. אירום זה היה בחוץ
לברית הטוענות כדי להוכיח את סלווא בירוסה, והם היו דרוביים לעשרה את המאמץ
הטעה. כאן הוכח פשא ומתן בין שר הבתוון ואורד במל, ראיון אבחן ערודבו
בין ההכרזה הזאת ובין סיום המשה וסתמן. ראותה של אריה בשלב זה הייתה לא
חחש שברית הטוענות תשתחש אטבם בטיללים, אלא שהיא תפרק על אירום כזה,
ראחרי הכרזה כזו נאלץ לטסים את הקרבות. אריה בחש שאירום כזה של ברית
הטוועחות יטיר איזמה בארתו פצב שהיא היתה גורגה בו לגבי מזבאה באירוע
בשנת 1956. אריה בדעת גם שאירום כזה פצד ברית הטוענות עלול לטעין אורה
בקו נפרונטזיה עם ברית הטוענות, והיא לא דצתה בזה. טקרה זה ברם לטתיות
בין ישראל ואריה ב יותר טשר בין ישראל וטוטקה, מפני שהיא אז קשר בין
אריה ב וברית הטוענות. כאשר החלטה ברית הטוענות שאמ לא תהיה הנספח אש
היא משתטש באירום, בתבקשתי להודיע שחוותם על הנספח אש עם سورיה וכי יש
בעין זו הסכם בין השר דין ואורד בול, אבל טכיוון שנציג ישראל פרעל לימי
החלתו טפלתור הרי עליו לקבל על כך הוראה סטגה. ואטבם, באורה שעיה קיבלת
שייחת טפלותית בתל-אביב בדבר הנספח האש, הורעת על כך בטרומת הבתוון,
והכל היו מודצים.

השגריך ג. רפאל:
אני סבור שהערבים מתחשים להסכים
לכינוסה של עצרת החירום מפבי שהם
חרשבים שרומיה רוצה לפצצת אוטם רק בתעטולה ובהתקפה תעטולית פבלתי
לסייע להם באופן מימי בהטף פלחתם נגד ישראל.

יש מספר נקודות קשות בטערכ שלבנו. קורם
כל עליינו לשטר שטירה קפדיות על הפסקת האש. אם חיללה יופר הסכם הפסיקת
האש בצדקה במלת אשר תביאו אותו לטרעצת הבטחון אבחנו עלולים לעטוף לפניו
סכבה שיתחברו או יבאים נידדים. המצב החדר שגרם לנו קשיים בשנות 1956-
היתה השותפות בין ארה ב' ובRICTת הטוענות. טרם תגלו בשנות 1967-1968 היא להשאייר
אותם בפרדדים זה טזה ולטנוו טהם התחרבות. אצין כי היינן קרובים טאד
להתחרבות זו בשלבים האחרוניים של הקרים בסודיה.

בקודעה אחרת מתיחסת לירושלים, אין כוונתי
ליישרים של ישראל ולירושלים בלתי חולקת, אלא למסומות הקדושים, דהיינו,
לאיבנרטסים הנוצריים, ובמקרה מסויימת גם לאינטלקטים של המוסלמים לבני
הפטומרת האלה, ואובי טרגיש, לא ערבים, אלא מוסלמים. אמי חושש שאם בכשל
במדיבידתנו לבני המקומות הקדושים נקיים לא רק את הרוזתיקן אלא עוד
עשדים - שלושים מדיניות אשר עלולות להתייצב לטערכה תוקפנית ביותר בגדבו.
לכן, בקודעה דגישה ביותר היא המתהגרותנו בירושלים המאוחרת, וביעיקת התהגרותנו
במקורות הקדושים. ברצוני לציין שהברון או טרמות אחרים בגדה טענניים
Փחרת טבחינה זו, אבל אם נגיע להתבגרות ומתחיהות בירושלים אזי גלחן בטו
ידיינו על ההפטור ובפעיל את הלחץ בגדרנו. דברי אלה כוכבים גם ביחס להתבגרותנו
לגביה האובלוטיה האזרחתית. אלה אשר לא השלים עם הבטחון שלנו עלולים לבזל
את התהגרותנו לגביה האובלוטיה האזרחתית, וכןן יש זורך בשיקול דעת עילאי
ובזהירות דביה כי ברור שהתעטלה הזועחת של העربים והסובייטים תתרבע
בעניין זה. הרגישות בעניין זה גדולת טאד, הפלך חוסיין הבדכה רחש בסעודה
הביביני אהדה לא טטה: יש מטעמים דעות כאילו ישראל פועדת וمبرשת
ازרחים ערבים, ובכך אבא נתקבלה בموافצת הבטחון החלטה בדבר התהגרות
הווטרנית עם האזרחים.